

Laudamus verò te plurimum, quod ea ita tra-
dideris ac gesseris, ut nemo eorum, cum quibus
res fuit tibi, se offensum merito sentiat. Cum il-
li ipsi in omnibus sese adductissimos ostendant, quo
nomine benigne organos affectum gerimus, ra-
tionibus abste allegatis, quæ nobis omnino pro-
bantur, eos superari, quod factum existimamus,
quam vehementi contentione malimus. Quoriam
verò huiusmodi occasiones sese offerre sapienter
speramus, quare, memineris singularem in Ecclesia
et Republica Christiana Nobis tanquam supremo Ec-
clesiae advocato ac primogenito præ ceteris qua-
libet, siue Regibus, siue principibus prærogatis
vanæ à summo Deo concessam, ac totante ætate
nostrorum. Rem: imperatorum exemplo, totiusq; orbis
consensu confirmatam continuatamq; esse, ut Nihil
quod præfulgeat, fieri iniuriam videatur, si quis
nos recensere aliorum Regum ordine aut ejus-
dem præstanti splendori nostro umbram obijcere,
vel ad momentum loco tam illustri velit. Ut enim
neq; pacem in Ecclesia Pontifex cuius legatis et inter-
nunciis major atq; eminentior apud Nos honore quam
aliis aliorum Regum ac Principum Legatis aut inter-
nunciis perpetuo constanterq; habetur, sic neq; pa-
rem dignitate in Republica capere habet, quam quidem
prærogativam constanter ac strenue, ubi res po-
stulaverit, defendere, quemadmodum nuper fecisti
perges. Rem facies et fide tua obquam de te habemus
opinionem dignam, quam majori tibi gratia nostra
cumulo benigne singulis appropiare. Praga. 4. Febr. 1591.

Oratori Romano de Salisburgerensi
ab de precedentia Romana
Rudolpho | titulo minor: |

Nobilis. Cum de novis Cardinalibus brevi fortè desi-
gnandis sermo sit, speramus dabis, ut qui ei dignitati
destinentur mature intelligas, inter quos, si utriusq;
episcopum Salisburgerensem recensere audias, quod
jam aliquis de eo rumor est, non quidem aperte
nostro nomine sed electioni exponere, sed hoc

Constitutione Maximo, atque aliis, qui aliquid in ea repositum
fuit, libere nostris jure iudicatis aequum omnino
deri, re qui nobis casu subditi sunt, eo nobis
nisiis atque in consiliis contentar, eademque si fudra,
tiones movere poteris, quas proxime superiore anno
de quinto movisti, quibus ille acquiescebat, quod totum
fidei tuae iudicium, concedimus. Quod vero de praecedon,
di ordinem inter aliorum principum oratores e
urbis Roma Senatores atque, cum nullam tui in no
ra periculum neque, magnam nobis praepeditum, quid ha
in re nos facere deceat, non tantum ipse persti
um cogitabis, sed alios etiam, qui huius momenta ne
runt, consules, ac deinde id nobis utroque soles fide
lter perscribes, in Delonias expectamus, quid nos tri
talem oratores ex amicitia Warsavienfibus redires de
regni illigatu. Legi Constitutionum actis relatu sunt. Quod
ubi accipimus, fidei quid nostris nomine in vis se agere velimus
in iudicium. Videbis interim et quantum poteris mediastria
cavebis, nequid in praedictum istud a Augustissimam
nostra deceat. Cetera privata fide ut brevi quid
in vis certi responsi, quodam gratia nostra separe conju
dum sit, accipies, benigna cura habemus. Prag. 4. Febr. 1591.

Regi Catholico pro Gustavo Erici
Suecorum Regis filio.

Rudolphus

193

Serenissime. Postquam aequum est Christianam pie
tate dignum ducimus eorum vices miseriari, qui ex pro
fueris in aduersa non sua culpa, sed rerum humanarum
vicissitudine lapsi, patriam proinde peregrinam aliorum in
patriam cognant, praetermittere non potuimus neque vi
tam, qui si vix deest, quidam Principis Erici, Sueco
rum, Gothorum ac Vandalorum Regis filium Gustavum
e regno et patria exterrum, qui aliquandiu sub nostra pro
tectione singulari propter animi pietatem commendam
in praesentibus, ut libere exproquit, exercere se quia iam
de est, reque bellis, tum aliis, quae originem decessum
ut quod sibi a fortuna exultam, virtute et pietate aspi
amque compendit. ut quod si vix pra occasione ibi fa
cultas semper, tum nostra, tum miserande sortis huma
ra causa suppeditaverit, ut commendationem hanc
magno quod sperat, ad iumento sibi fuisse, intelligat
futuram Ed nobis gratissimam, quod et Deo in
mortali acceptam ferre arbitramur. Prag. 4. Mart.
1591.